

عنوان مقاله:

تعیین سهم فرسایش خندقی در میزان تولید رسوب با استفاده از ردیابهای آلی و سزیم 137

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی علوم و مهندسی آبخیزداری ایران (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

علی اکبر نظری سامانی - دکتری آبخیزداری، دانشگاه تهران،

حسن احمدی - استاد دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران

جمال قدوسی - استادیار پژوهشی مرکز تحقیقات حفاظت خاک و آبخیزداری

فیروزه مقیمی نژاد - دانشجوی کارشناسی مرتع و آبخیزداری دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

فرسایش خاک توسط آب یکی از فرایندهای مهم تخریب سرزمین در مناطق نیمه خشک ایران به شمار می‌آید. بیشتر مطالعات انجام شده در طی چند دهه گذشته مبتنی است بر استفاده از مدل‌های تجربی که بیشتر بر مواردی از قبیل فرسایش سطحی و شیب‌اری تاکید می‌کنند. دانستن سهم رسوب حاصل از هر کدام از انواع فرسایش می‌تواند بعنوان یک ابزار مفید برای مدیریت اراضی به شمار می‌آید. به طوریکه با شناسایی منابع اصلی رسوب در جهت اولویت بندی عملیات حفاظت خاک اقدام نمود. آنچه مسلم است در این راستا مقیاس‌های زمانی و مکانی از عوامل موثر به شمار می‌آید. در تحقیق حاضر با استفاده از روش منشاء یابی چندگانه بر اساس ترکیب ردیاب‌های مختلف در سه حوزه آبخیز و حل معادلات مربوطه اقدام به تعیین سهم رسوب حاصل از فرسایش خندقی در منطقه سمل واقع در استان بوشهر گردید. ردیاب‌های مورد استفاده در این تحقیق عبارتند از کربن آلی، نیتروژن، فسفر، نسبت C/N و سزیم 137 که بیشترین توانایی را در جداسازی خاک سطحی از زیر سطحی دارند. یافته‌های تحقیق فوق حاکی از آن است که سهم فرسایش خندقی در تولید رسوب بین 86 و 99 درصد متغیر است. علاوه بر این بر اساس میزان دقت مدل منشاء یابی ردیاب سدیم 137 با خطای 19% دقیق‌ترین نتیجه را برای جدایی منابع رسوب سطحی و زیرسطحی (خندقی) را دارا می‌باشد

کلمات کلیدی:

فرسایش خندقی، سهم رسوب، منشاء یابی، ژئومرفولوژی، سزیم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/87170>

